

In de tuin van meneer en mevrouw Pluim stond een enorme kersenboom, waarin honderden vogels woonden. Meneer Pluim bestudeerde hun gedrag. Mevrouw Pluim luisterde naar hun gezang. Vaak floot ze gezellig met hen mee.

Met haar spitse neusje en felle oogjes leek mevrouw Pluim zelf op een vogeltje. Meneer Pluim noemde haar dan ook vertederd 'Vogeltjelief'.

Elke vrijdag ging Merel op bezoek bij oma en opa. Ze had altijd een grote zak bij zich, die was gevuld met oud brood, taaie koeken en een lekkere taart.

Ze gingen gezellig aan de grote keukentafel zitten en verkruiden het brood. Ook dat van de burens.

